

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 6 de febrer del 1937

nº 28

L'APORTACIÓ D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA A

LA LLUITA ANTIFEIXISTA

Els socis del Casal Nacionalista Obrer "Espartacus" el 19 de juliol varen lluitar ardidament pels carrers de Barcelona

Seguint la descripció de l'actuació de les forces polítiques republicanes d'esquerra els dies 19 i 20 de juliol, parlarem avui de l'actuació, per cert ben destacada, dels socis del Casal "Espartacus".

Com en la major part dels Centres i Casals del Partit, es comptava amb un armament totalment insuficient per al gran nombre de militants que estaven disposats a lluitar contra el feixisme. Pocs Winchesters, alguna escopeta de caça, i unes pistoles, era tot l'armament del Casal la nit del 18 al 19 de juliol. A la matinada va passar per davant del Casal una nodrida columna de les forces sublevades, a la qual no es podia fer front degut a l'escassetat d'armament. Comunicat per telèfon el pas de les tropes a la Conselleria de Governació i a la Comissaria d'Ordre Públic, contestaren que es prenen les disposicions corresponents per a actuar quan la tropa passés per la plaça de la Universitat.

Quan la tropa va haver passat per davant del Casal, es disposà que tots els elements que tenien armes avancessin a fi d'ajudar a les forces lleials, atacant els sublevats per l'esquena. Els companys del Casal "Espartacus" varen avançar, juntant-se tot seguit a un grup de guardies d'assalt que tenia les mateixes instruccions i a un altre grup de companys de la C.N.T., preparats al local de "Solidaridad Obrera".

Tot seguit fóren preses les disposicions per a atacar els sublevats; a tal fi s'acordà amb els companys de la C.N.T., avançar en dos grups distribuïts en dos autos, un de la C.N.T. i un dels socis d'"Espartacus". A poca distància del xanfrà Corts-Muntaner hi havia tropa. Abans d'atacar la tropa fou saludada per tal de saber si era lleial o sublevada; els soldats varen contestar al crit de Visca la República!. Això va desorientar alguns companys, i mentres tant es presentaren uns oficials i la tropa va envoltar el grup. Els nostres varen donar novament crit de Visca la República! i fou aleshores quan la tropa es va manifestar al crit de "Viva el fascio", al mateix temps que els oficials ordenaven als soldats que apuntessin contra els nostres companys, els quals foren desarmats i fets presoners. Tot seguit foren conduïts a la Universitat, on entre amenaces d'ésser fusellats -malgrat la qual cosa els nostres amics no varen perdre ni per un moment la serenitat- es succeïen les discussions entre els caps feixistes, mentre els companys nostres, a grans crits, exigien ésser posats en llibertat. Després de noves discussions, el que prova la desmoralització dels feixistes, fóren alliberats.